

УДК 821.111 (73)

DOI: [https://doi.org/10.18524/2307–4604.2024.1\(52\).310313](https://doi.org/10.18524/2307–4604.2024.1(52).310313)

ПСИХОЛОГІЗМ У ПОБУДОВІ ЖІНОЧИХ ОБРАЗІВ У РОМАНІ «BLACKBERRY WINTER» С. ДЖІО

Маріонда А. І.

магістр кафедри англійської філології

Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника

Марчук Т. Л.

кандидат філологічних наук, доцент

Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника

ORCID 0000–0001–9108–4913

ResearcherID: HKV-2291-2023

У статті розглядається роман Сари Джіо «Blackberry Winter» як приклад використання психологізму у побудові жіночих образів. Психологізм у літературі відображає складні психологічні стани персонажів і соціальні контексти, допомагаючи глибше зрозуміти їхні емоції та мотивації. Аналіз психологічної глибини персонажів у літературі другої половини ХХ століття є одним з ключових аспектів літературних досліджень: психоаналітичний метод, запропонований Фрейдом, дозволяє розглядати персонажів як живих людей, розкриваючи їхні внутрішні конфлікти та мотиви.

Головні героїні, Вера Рей та Клер Олдрідж, відображають складні психологічні стани та внутрішні конфлікти через внутрішні монологи, взаємодію з іншими персонажами та символіку. Вера Рей живе в умовах Великої депресії 1933 року, бореться за виживання і відображає глибокий материнський інстинкт, страх і тривогу за майбутнє свого сина Даніела. Її взаємодія з іншими персонажами, такими як містер Гаррісон та Лон Едвардс, підкреслює її рішучість і внутрішню силу.

З іншого боку, Клер Олдрідж, сучасна журналістка, переживає втрату дитини і бореться з почуттям безнадії та ізоляції. Її внутрішні монологи відображають депресивний стан і пошук сенсу в житті. Взаємодія з чоловіком Ітаном, спогади про щасливі часи і бажання знайти новий сенс через роботу і терапію підкреслюють її емоційний біль і прагнення подолати горе.

Аналіз внутрішнього світу Вері та Клер показує, як детальні внутрішні монологи, взаємодія з іншими персонажами і символічні жести допомагають розкрити психологічну глибину персонажів. Це дозволяє читачам глибше зрозуміти їхні емоції, мотиви та внутрішні конфлікти, роблячи їх образи реалістичними і багатогранними.

Ключові слова: психологізм, лінгвопоетика, жіночі образи, внутрішні монологи, символіка, емоційна гострота.

PSYCHOLOGISM IN THE CONSTRUCTION OF FEMALE IMAGES IN THE NOVEL «BLACKBERRY WINTER» BY S. GIO

Marionda A. I.

Master's degree student,

Vasyl Stefanyk Precarpathian National University

Marchuk T. L.

Candidate of Philological Sciences, Associate Professor,

Vasyl Stefanyk Precarpathian National University

The article examines Sarah Gio's novel Blackberry Winter as an example of the use of psychologism in the construction of female characters. Psychologism in literature reflects the complex psychological states of characters and social contexts, helping to understand their emotions and motivations more deeply. The analysis of the psychological depth of characters in the literature of the second half of the twentieth century is one of the key aspects of literary studies: the psychoanalytic method proposed by Freud allows us to consider characters as living people, revealing their internal conflicts and motives.

The protagonists, Vera Ray and Claire Aldridge, reflect complex psychological states and conflicts through internal monologues, interaction with other characters, and symbolism. Vera Ray is living during the Great Depression of 1933, struggling to survive and reflecting her deep maternal instincts, fear and anxiety for the future of her son Daniel. Her interactions with other characters, such as Mr Harrison and Lon Edwards, emphasize her determination and inner strength. On the other hand, Claire Aldridge, a contemporary journalist, is grieving the loss of a child and struggling with feelings of hopelessness and isolation. Her inner monologues reflect her depression and search for meaning in life. Her interactions with her husband Ethan, memories of happy times and her desire to find new meaning through work and therapy highlight her emotional pain and desire to overcome her grief.

The analysis of Vera and Claire's inner world shows how detailed internal monologues, interaction with other characters and symbolic gestures help to reveal the characters' psychological depth. This allows readers to gain a deeper understanding of their emotions, motivations, and internal conflicts, making their characters realistic and multifaceted.

Key words: psychologism, linguistics, female characters, internal monologues, symbolism, emotional acuity.

Вступ. Аналіз психологічної глибини персонажів та їхніх внутрішніх конфліктів є ключовим аспектом літературних досліджень, що набув особливого значення в реалістичній літературі другої половини XIX століття. За М. Тарнавським, цей період відзначався зростанням уваги до внутрішнього світу персонажів, що стало можливим завдяки розвитку психології як науки (Тарнавський, 1992: 75). Важливість

психологічного підходу в літературі полягає у здатності глибше розкрити мотиви, емоції та внутрішні конфлікти героїв, роблячи їх образи реалістичними.

Фрейдівський метод психоаналітичної критики зосереджується на пошуку зв'язків між авторами та їхніми творами. Цей підхід дозволяє розглядати літературних персонажів як живих людей, досліджуючи їхні внутрішні конфлікти та мотивацію, що додає глибини розумінню твору (Cuddon, 1999: 332). Психоаналітична критика відкриває глибокі психологічні шари твору, допомагаючи краще зрозуміти мотивації персонажів та їхній емоційний стан (Cuddon, 1999: 709–710).

Психологізм у літературі охоплює декілька значень, що відображають різні аспекти людської природи та суспільства. По-перше, це внутрішня характеристика мистецтва слова, що підкреслює здатність літератури відображати складні психологічні стани персонажів. По-друге, психологізм виявляє психологію суспільства через творчість автора та його персонажів, дозволяючи глибше зрозуміти соціокультурні контексти (Mahksuda, 2023: 335–336). Він є важливим інструментом для розкриття глибинних психологічних аспектів творів та їх впливу на читача. Цей підхід дозволяє аналізувати конфлікти, мотивації та внутрішній світ персонажів, сприяючи глибшому розумінню людської природи та соціокультурних контекстів, що лежать в основі літературних творів (Zilfa, 2022: 220). Він дійсно допомагає поглибити розуміння людської природи та сприяє розвитку емпатії та співчуття.

Методи дослідження. Психологічний аналіз персонажів у літературі відбувається на двох рівнях: внутрішньому та зовнішньому. Внутрішній психологічний аналіз розкриває глибинні мотиви та емоції персонажів через їх внутрішні роздуми та образи пам'яті, тоді як зовнішні прояви героїв (мова, поведінка, міміка), відображають внутрішній світ героїв та їх взаємодію зі світом (Пантелю, 2019: 11).

Літературознавча енциклопедія стверджує, що у художній літературі використовуються різні методи для втілення психологізму, зокрема внутрішні монологи та внутрішня мова. Ці засоби дозволяють читачеві зануритися в свідомість персонажів, розкрити їхні внутрішні переживання та зрозуміти їхні думки, почуття, конфлікти та реакції на події. Такі монологи дозволяють авторам глибше відобразити психологічний портрет персонажів (Літературознавча енциклопедія, 2007: 292–293).

Для досягнення поглибленого аналізу тексту роману використано метод лінгвопоетичного аналізу тексту художнього твору, який застосовано для виявлення загальної художньої ідеї тексту художнього твору з оперттям на його сюжетно-фабульну специфіку, узагальнення емотивного модусу оповіді.

Результати та обговорення. Вивчення ролі жіночих образів у літературі є актуальною темою, що відображає складні та різноманітні аспекти жіночого досвіду. Жіночі образи відіграють важливу роль у формуванні сюжету, розвитку героїв та вираженні тематичних концепцій. Вони допомагають висвітлювати соціальні стереотипи, гендерні ролі та індивідуальні особливості, сприяючи глибшому розумінню соціокультурних контекстів (Прушковська, 2011: 205).

Важливість жіночих образів у літературі полягає не лише у відображенні їхнього становища у суспільстві, але й у розкритті їхнього внутрішнього світу, взаємовідносин та амбіцій. Жіночі персонажі часто стають засобом для висвітлення складних соціальних та культурних питань, таких як гендерна нерівність, соціальні стереотипи та індивідуальні права. Автори використовують жіночі образи для критики та перегляду усталених соціальних норм, що дозволяє краще зрозуміти та оцінити роль жінок у різних аспектах життя.

Роман «Blackberry Winter» С. Джіо є яскравим прикладом використання психологізму у побудові жіночих образів. Вера Рей та Клер Олдрідж, головні героїні твору, відображають складні психологічні стани та внутрішні конфлікти, що розкриваються через внутрішні монологи, взаємодію з іншими персонажами та символіку. Розглянемо детальніше внутрішній світ однієї з головних героїнь роману — Вери Рей.

Вера Рей живе в умовах Великої депресії 1933 року, працюючи на низькооплачуваній роботі і намагаючись забезпечити себе та свого сина Даніела. Її внутрішній світ формується під впливом важких соціально-економічних обставин, що змушують її боротися за виживання щодня. Вера постає перед читачем як сильна, віддана і любляча мати, яка готова йти на будь-які жертви заради свого сина. Її внутрішні монологи часто відображають глибокий материнський інстинкт, страх і тривогу за майбутнє Даніела.

Одним з ключових аспектів внутрішнього світу Вери є її материнська любов і відданість. Втрата Даніела стає центральною травмою її життя, що формує її дії і думки. Вера не просто турбується про фізич-

не благополуччя сина, але й про його емоційний стан, що підкреслює її глибоку емпатію і розуміння. Наприклад, коли Вера знаходить Данієла самотнім і наляканим, її перша реакція — захистити його: «*Don't worry, love*» (Jio, 2012). Цей момент підкреслює її готовність на все заради сина, навіть якщо це означає жертвувати своїм комфортом та безпекою. Авторка використовує цей метод, щоб підкреслити глибокий емоційний зв'язок між матір'ю і сином, а також показати материнський інстинкт Вери.

Вера також відчуває постійний страх перед майбутнім. Її внутрішні монологи часто відображають ці побоювання: «*What kind of mother am I to leave him here tonight, all alone?*» (Jio, 2012). Цей страх посилюється її взаємодією з іншими персонажами, такими як містер Гаррісон, який викликає у неї відчуття безпорадності та страху. Опис фізичної присутності Гаррісона та його загрозливої поведінки посилює атмосферу напруги: «*His stern face was all but covered by a gray, unkempt beard. Only ruddy, pockmarked cheeks and dark, unkind eyes shone through*» (Jio, 2012). Це допомагає зрозуміти, чому Вера відчуває страх і безпорадність перед ним. Використання детального опису зовнішнього вигляду і поведінки Гаррісона дозволяє читачам відчути ту саму напругу і загрозу, яку відчуває Вера, що робить її страхи більш реальними і зрозумілими.

Важливою складовою внутрішнього світу Вери є її прагнення зберегти спогади про минуле і знайти надію в майбутньому. Вона часто звертається до спогадів про свого колишнього коханого Чарльза, що допомагає їй триматися за позитивні моменти життя і не здаватися. Наприклад, її спогади про подарований Чарльзом браслет: «*Ever since Daniel's father had presented me with the most exquisite object I'd ever laid eyes on*» (Jio, 2012). Цей браслет стає символом її минулого щастя і надії на краще майбутнє. Авторка використовує символізм, щоб показати, як предмети можуть зберігати емоційний зв'язок з минулим і підтримувати надію в майбутньому. У такий спосіб збільшується психологічний складник, мета якого — «передати глибину душевних переживань персонажів, що додає драмі напруженості й емоційної гостроти» (Марчук, 2023 : 42) Це дозволяє глибше зрозуміти психологічний стан Вери і її боротьбу за збереження своєї ідентичності та надії.

Психологізм у побудові образу Вери також розкривається через її взаємодію з іншими персонажами. Її стосунки з подругою Каролайн

демонструють силу жіночої дружби і взаємодопомоги. Каролайн виступає як «підтримуюча сила», яка намагається заспокоїти Веру і допомогти їй: «*We'll find him*», *she said quietly* (Jio, 2012). Цей момент показує, як важлива підтримка близьких у складних ситуаціях. Використання діалогу дозволяє авторці передати емоційну підтримку і взаємодію між персонажами, що робить їхні стосунки більш реалістичними і зворушливими.

Вера також стикається з викликами з боку містера Гаррісона, що підкреслює її вразливість і необхідність захищати себе і свого сина. Її реакція на його домагання показує її рішучість не піддаватися на тиск: «*I would not give up that easily*» (Jio, 2012). Це демонструє її силу волі і бажання боротися за своє та синове благополуччя. Авторка використовує конфліктну ситуацію для розкриття внутрішньої сили і рішучості Вери, підкреслюючи її здатність стояти на своєму і не піддаватися на зовнішній тиск.

Взаємодія з Лоном Едвардсом також додає глибини образу Вери. Збентеження і невпевненість у його присутності показують її вразливість: «*I'm Vera. Vera Ray*», *she muttered, sending Caroline a look of panic* (Jio, 2012). Водночас її прагматичність і здатність використовувати будь-яку можливість для заробітку підкреслюють її рішучість і сміливість. Авторка використовує цю взаємодію, щоб показати різні аспекти характеру Вери, її здатність адаптуватися до обставин і використовувати будь-які можливості для досягнення своїх цілей.

Одним із найбільш емоційно насичених моментів є опис того, як Вера виявляє, що Данієл зник. Її відчай і страх відображаються у реакції: «*My heart pounded in my chest with such intensity it muted the sound of the men engaged in a fistfight on the floor below*» (Jio, 2012). Це підкреслює глибокий емоційний зв'язок між матір'ю і сином, а також її почуття провини і страх втрати. Використання фізичних симптомів стресу допомагає читачам відчуті інтенсивність емоційного стану Вери, що робить її відчай більш реальним і зрозумілим.

Вера також переживає значний емоційний біль і фізичний дискомфорт після того, як її знайшли на вулиці: «*My eyes burned and my head ached. I clutched my feet in agony. They stung and throbbed like no other pain I'd felt*» (Jio, 2012). Це підсилює відчуття її виснаженості та безнадійності. Авторка використовує детальний опис фізичного болю, щоб підкреслити психологічний стан героїні, показуючи, як емоційні переживання впливають на фізичний стан.

Крім того, взаємодія з містером Гаррісоном демонструє її страх і безпорадність перед жорстокою реальністю: «*Look who we have here», he said, the corners of his mouth forming a sick smile* (Jio, 2012). Це показує, як соціальні труднощі впливають на її психологічний стан і відчуття безпорадності. Використання конфліктних ситуацій дозволяє авторці показати, як зовнішні фактори впливають на внутрішній стан героїні, підкреслюючи її вразливість і необхідність захищати себе.

Вера також намагається зберегти зв'язок з сином через символічні жести, такі як ховання ведмедика Макса: «*I reached into my bag and pulled out Max. I straightened the little bear's blue bow and tucked him inside the space behind the wall. He belonged here. And Daniel would find him again. My heart told me that*» (Jio, 2012). Це підкреслює її незламну віру в те, що Данієл повернеться. Авторка використовує символізм, щоб показати, як маленькі речі можуть зберігати емоційний зв'язок з близькими і підтримувати надію, навіть у найважчих обставинах.

Зрештою, Вера змушена йти на компроміси зі своєю гідністю, щоб знайти допомогу для пошуку сина. Її рішення прийняти допомогу Лона Едвардса показує відчай і готовність на будь-які жертви заради Данієла: «*I can do this. For Daniel. If I played my cards right, Lon might use his resources to help me find my son*» (Jio, 2012). Це демонструє її самопожертву і рішучість. Авторка використовує цю ситуацію, щоб показати, як далеко героїня готова піти заради свого сина, підкреслюючи її материнську любов і відданість.

Таким чином, через детальні внутрішні монологи, взаємодію з іншими персонажами та символічні жести С. Джіо вдало передає глибокий психологізм у побудові образу Вери Рей. Це дозволяє читачам глибше зрозуміти внутрішній світ героїні, її емоції і мотиви, а також відчутти співчуття до її переживань. Авторка використовує різноманітні методи для розкриття психологічного стану героїні, що робить її образ реалістичним і багатограним.

Продовжуючи аналіз психологічної глибини жіночих образів у романі «Blackberry Winter» С. Джіо, перейдемо до вивчення внутрішнього світу Клер Олдрідж. Клер є сучасною журналісткою, яка переживає важкий емоційний стан, пов'язаний із втратою дитини. Її історія розгортається у теперішньому часі, але її біль і боротьба відгукуються у відлуннях минулого, пов'язаного з Верою. Клер, як і Вера, стикається з глибокими почуттями втрати, самотності та відчаю. Водночас, на відміну від Вери, яка змушена боротися за фізичне виживання,

Клер має більше ресурсів, але її боротьба більшою мірою психологічна. Вона намагається знайти сенс у своєму житті після трагедії і відновити свій шлюб, який також зазнав значних випробувань.

Клер починає свій день з відчуттям фантомного болю в животі, що нагадує їй про втрату дитини: «*My eyes shot open and I pressed my hand against my belly. There, that tugging pain in my abdomen again*» (Жю, 2012). Це фізичне відчуття символізує емоційний біль і постійну присутність горя в її житті. Авторка використовує фізичні симптоми, щоб підкреслити глибину її психологічного стану і показати, як емоційний біль впливає на її тіло.

Внутрішні монологи Клер часто відображають її депресивний стан і боротьбу з почуттям безнадії. Наприклад, вона розмірковує про те, як важко їй змусити себе встати з ліжка і почати день: «*How I could bring myself to get up, to get dressed — to act like a normal human being, when I only wanted to curl up into a ball and take Tylenol PM to obliterate all feeling*» (Жю, 2012). Це підкреслює її втрату інтересу до життя і бажання уникнути болю. Авторка використовує цей метод, щоб показати, як глибокий емоційний стан може впливати на повсякденне життя і поведінку людини.

Відчуття ізоляції та самотності Клер підсилюється через опис пус-того ліжка поруч з нею: «*Ethan? I whispered, reaching my arm out to his side of the king-size bed, but the sheets were cold and stiff. He'd gone to work early, again*» (Жю, 2012). Її чоловік Ітан відсутній, що додає відчуття самотності. Цей момент показує, як їхні стосунки змінилися після втрати, і те, що Клер відчуває себе покинутою. Авторка використовує цей метод, щоб підкреслити емоційну дистанцію між подружжям і показати, як втрата дитини впливає на їхні стосунки.

Сцена, коли Клер дивиться на сніг за вікном і згадує, як вони з Ітаном раніше насолоджувалися цим видом, відображає контраст між минулим і теперішнім: «*The day we toured the apartment, four years ago, I'd told Ethan it felt like we were floating in the air. 'Your castle in the sky,' he had said three weeks later, handing me a shiny silver key*» (Жю, 2012). Це нагадує їй про щасливіші часи і підкреслює, як змінилися її почуття та сприйняття світу. Авторка використовує спогади, щоб показати, як минулі щасливі моменти контрастують з теперішнім болем, що робить її втрату більш відчутною.

Розмова з босом Френком показує, як Клер намагається повернутися до нормального життя і знайти сенс у роботі, незважаючи на її

емоційний стан. Коли Френк говорить про снігову бурю як про історію, яку варто висвітлити, це додає їй трохи надії і мети: «*We'll devote the entire section to it. I can give you six thousand words, and I'd like it by Friday*» (Jio, 2012). Цей діалог відображає внутрішній конфлікт героїні між бажанням залишитися вдома і необхідністю працювати. Авторка використовує професійні виклики, щоб показати, як робота може допомогти людині знайти новий сенс і мету у житті, навіть у найважчі часи.

Клер постійно думає про минуле і свою втрату, що підсилюється через взаємодію з оточуючими. Коли вона бачить батька з дитиною, які грають у снігу, це викликає у неї спогади і сум за втраченим: «*I hung up the phone and looked down to the street below, squinting to make out two figures, a father and his young child, engaged in a snowball fight*» (Jio, 2012). Це показує її бажання мати нормальне життя і бути щасливою, але також підкреслює її пригніченість і самотність. Авторка використовує контрастні образи щасливих сімейних моментів і теперішнього стану героїні, щоб підкреслити її біль.

Клер також відчуває глибоке відчуття провини за втрату дитини. Її внутрішні монологи часто відображають ці почуття: «*haunted by the baby I would never know and the husband who I feared blamed me for it*» (Jio, 2012). Це підсилює її емоційний стан і показує, як почуття провини може впливати на відносини і внутрішній світ людини. Авторка використовує цей метод, щоб показати глибину емоційного стану героїні і те, як втрата може впливати на самооцінку Клер.

Важливою складовою внутрішнього світу Клер є її прагнення знайти новий сенс у житті після втрати. Вона звертається до терапевтичних методів, таких як розмови з психологом, щоб впоратися з емоційним болем: «*Some people act out; others act in — bottling up their pain and holding it deep inside, letting it brew and fester, which had been my way since the horror of last May*» (Jio, 2012). Це показує її готовність шукати допомоги і працювати над собою, щоб подолати горе. Авторка використовує цей метод, щоб підкреслити важливість психологічної допомоги і підтримки у подоланні важких життєвих ситуацій.

Клер також шукає підтримки у своєму професійному житті, що допомагає їй відволіктися від особистих переживань і знайти нову мету. Її рішення знову почати бігати символізує бажання повернути контроль над своїм життям і знайти новий баланс: «*My running shoes. They sat there unassumingly, no longer taunting me the way they had in previous months. Now they only waited patiently, quietly*» (Jio, 2012). Це підкреслює

її рішучість у подоланні своїх страхів і поверненні до діяльності, яка колись приносила їй радість. Авторка використовує символізм, щоб показати, як фізична активність і повернення до звичних дій можуть допомогти людині подолати емоційні труднощі.

Взаємодія з іншими персонажами також відіграє важливу роль у розкритті внутрішнього світу Клер. Її стосунки з чоловіком Ітаном проходять через кризу, але їхні спроби відновити шлюб показують, що Клер не здається і готова боротися за своє щастя: «*Claire, I don't know what I said, and I can honestly say I don't know how to fix us. All I know is that I want to*» (Жю, 2012). Це підкреслює її бажання зберегти стосунки і готовність працювати над ними, незважаючи на труднощі.

Клер також знаходить нові зв'язки, розслідуючи історію Вери і Данієла, що допомагає їй знайти новий сенс у житті: «*I will be when I figure out what happened to this boy*» (Жю, 2012). Її бажання дізнатися правду про хлопчика стає новим джерелом мотивації і сенсу для неї, допомагаючи відволіктися від власного горя. Авторка використовує цей метод, щоб показати, як професійна діяльність і нові цілі можуть допомогти людині знайти вихід з важкої ситуації і відновити відчуття сенсу у житті.

Таким чином, через детальні внутрішні монологи, взаємодію з іншими персонажами та символічні жести С. Джю вдало передає глибокий психологізм у побудові образу Клер Олдрідж у романі «Blackberry Winter». Це дозволяє читачам глибше зрозуміти внутрішній світ героїні, її емоції і мотиви, а також відчуті співчуття до її переживань.

Методи втілення психологізму для кожної з героїнь роману «Blackberry Winter» С. Джю відрізняються залежно від їхнього життєвого досвіду, історичного контексту та характеру. Вера Рей та Клер Олдрідж, хоча обидві переживають глибокі емоційні травми, представлені через різні літературні прийоми, що допомагає розкрити їхні внутрішні світи по-різному.

Для втілення психологізму в образі Вери Рей авторка широко використовує внутрішні монологи та детальні описи фізичних відчуттів. Ці прийоми дозволяють читачеві глибше зануритися у світ героїні, відчуті її емоційний стан і зрозуміти мотивацію її дій. Вера стикається з економічними труднощами і соціальними викликами, що значно впливає на її внутрішні переживання. Внутрішні монологи Вери часто зосереджуються на її страхах і тривогах за сина, підкреслюючи її материнську відданість і стійкість. Символіка також відіграє важливу

роль у розкритті її внутрішнього світу, зокрема через використання символічних об'єктів, таких як браслет, який вона зберігає як нагадування про кохану людину.

У випадку з Клер Олдрідж психологізм реалізується через її внутрішні монологи, взаємодію з іншими персонажами та терапевтичні методи, до яких вона звертається, щоб впоратися з горем. Клер постійно аналізує свої дії і рішення, що допомагає розкрити її глибокий психологічний конфлікт. Вона звертається до професійної допомоги і шукає новий сенс у роботі, що підкреслює її прагнення відновити своє життя після трагедії. Клер використовує фізичну активність як символ повернення до нормального життя, що допомагає їй подолати емоційні труднощі. Її взаємодія з оточуючими, зокрема з чоловіком і друзями, також відіграє важливу роль у розкритті її внутрішнього стану, підкреслюючи її потребу в підтримці і розумінні.

Висновки. С. Джіо майстерно використовує різні методи втілення психологізму, щоб створити багатогранні і реалістичні жіночі образи. Вера та Клер представлені через різні літературні прийоми, що допомагає розкрити їхні внутрішні світи і зробити їхні переживання більш відчутними для читача. Вера зосереджена на фізичному виживанні і материнській відданості, тоді як Клер шукає новий сенс у професійному житті і взаємодії з іншими людьми. Ці відмінності у методах втілення психологізму дозволяють створити глибокі, емоційно насичені образи, що відображають різні аспекти людського досвіду і боротьби з горем.

Список літератури

Літературознавча енциклопедія / уклад. Ю. І. Ковалів. Київ : ВЦ «Академія», 2007. 624 с.

Марчук Т. Л. Жанрові модифікації «нової драми» в європейській літературі кінця XIX — початку XX століття. *Folium*. 2023. № 2. С. 41–45. DOI: <https://doi.org/10.32782/folium/2023.2.6>

Пантелю К. Є. Особливості психологізму поеми в прозі О. Турянського «По за межамі болю», роману Е. М. Ремарка «На Західному фронті без змін» та роману А. Барбюса «Вогонь». *Кривий Ріг*, 2019. 73 с.

Прушковська І. В. Ідентифікація жіночих образів у сучасній турецькій драматургії. 2011. С. 204–212. URL: <http://dspace.nbuv.gov.ua/>

Тарнавський М. Майстерність психоаналізу чи ілюзія психологізму? (Два приклади: Панас Мирний і Нечуй-Левицький). *Слово і час*. 1992. № 8. С. 75–79.

Cuddon J. A. *The Penguin dictionary of literary terms and literary theory*. London : Penguin, 1999.

Jio S. Blackberry Winter. 2012. URL: <https://www.rulit.me/author/dzhio-sara/>
Mahksuda R. B., Guzal A. K., Hurriyat M. K. Psychological Image in Prose. *Lampyrid2023*. 2023. No. 13. P. 335–346. URL: <https://www.lampyridjournal.com/index.php/journal/article/view/136/131>

Zilfa A. B., Jafar L. Psychology analysis of main character in the novel Gitanjali by Febrialdi R. *Pioneer: Journal of Language and Literature*. 2022. P. 220–234. URL: <https://media.neliti.com/media/publications/>

References

Jio, S. (2012). Blackberry Winter. <https://www.rulit.me/author/dzhio-sara/blackberry-winter-download-492906.html>

Kovaliv, Yu. I. (Uklad.). (2007). *Literaturoznavcha entsyklopediia*. VTS «Akademiiia».

Marchuk, T. (2023). Genre modifications of «the new drama» in the European literature of the late 19th and early 20th centuries. *Folium*. 2023. № 2. c. 41–45. DOI: <https://doi.org/10.32782/folium/2023.2.6>

Mahksuda, R. B., Guzal, A. K., & Hurriyat, M. K. (2023). Psychological Image in Prose. *Lampyrid2023*, (13), 335–346. <https://www.lampyridjournal.com/index.php/journal/article/view/136/131>

Pantelo, K. Ye. (2019). Osoblyvosti psykholohizmu poemy v prozi O. Turianskoho «Poza mezhamy bolii», romanu E. M. Remarka «Na zakhidnomu fronti bez zmin» ta romanu A. Barbiusa «Vohon».

Prushkovska, I. V. (2011). Identyfikatsiia zhinochykh obraziv u suchasniituretskii dramaturhii. 204–212. <http://dspace.nbuv.gov.ua/bitstream/handle/123456789/105471/17-Prushkovska.pdf?sequence=1>

Tarnavskiy, M. (1992). Maisternist psykhoanalizu chy iliuziia psykholohizmu? (Dva pryklady: Panas Myrnyi i Nechui-Levytskyi). *Slovo i chas*, (8), 75–79. Cuddon, J. A. (1999). *The Penguin dictionary of literary terms and literary theory*. Penguin.

Zilfa, A. B., & Jafar, L. (2022). Psychology analysis of main character in the novel Gitanjali by Febrialdi R. *Pioneer: Journal of Language and Literature*, 220–234. <https://media.neliti.com/media/publications/520892-psychology-analysis-of-main-character-in-cbc0152f.pdf>

Стаття надійшла до редакції 28.05.2024 року